

Årsberättelse för Åsenhöga Musikkår 1992

Det trettionde året i musikkårens historia har gått till ända men det känns inte som om vi lider av några ålderskrämpor. Tvärtom är det en mycket vital 30-åring den årsberättelse här följer, handlar om.

Detta jubileumsår började kan man säga med en övningshelg i februari med Tryggve Palmqvist som gästdirigent. Vi övade fredagskvällen och lördagsförmiddagen och på kvällen var det dags för konsert. Det vi minns från den konserten är musik som: Celebration of Hope, Seventysix Trombones men kanske mest Henrik Kristoffersson som slipad solist i Sandpaper Ballet. Vi visade också en film från Vilhelminaresan -91.

I mitten av mars inbjöd vi tillsammans med Gnosjö musikkår till en ny musikfråga i Gnosjö Missionskyrka. Den var upplagd ungefär som tidigare och det var ju naturligt att ett Gnosjölag mötte ett Åsenhögalag. I lagen ingick AnnLouise Henricsson, Henry Lundgren och Nils-Gunnar Nilsson samt Per-Åke Bäckrud, Maria Larsson och Bernt Wallin. Efter en stenhård kamp var poängställningen lika efter de ordinarie frågorna. Utslagsfrågor fick konstrueras i all hast och efter flera försök kunde Gnosjölaget bärga segern med ett halvt efternamns marginal. Som lite extra krydda på kvällen framträdde Jan Sparring en sista gång, men framförallt minns vi domaren Pelle Hultegårds fantastiska tolkning av "Jag har hört om en stad" på elektronisk trumpet. En kul kväll som uppskattades av den stora publiken.

Efter ett par spelningar i vår egen kyrka var vi framme vid vår fest, och att musikkåren är med där, är lika säkert som att våren kommer.

Den 16:e maj kom nästa punkt i vårt jubileumsprogram. Vi fick låna Åsenhöga kyrka för en konsert med Per-Erik Hallin och Irmanuel brass från Stockholm. Med Berit Palmqvist som dirigent blev detta en riktig fest med ett härligt varierat program bestående av brass och gospel. Den 6:e juni spelade vi i Åsenhöga Hembygdspark på Svenska flaggans dag och fredagen för industrisemestern inbjöd vi till Musik i sommarkvällen i Åsenhöga Kyrka. Även i år tillsammans med Gnosjö musikkåre och dubbelkvartetten. En nästan fullsatt kyrka tyder på att våra sommarkvällar är omtyckta av bygdens folk och även av många tillresande från andra orter. Det starkaste minnet från den konserten är nog inledningsackordet på Deep river som var vårt första stycke.

Efter sommaruppehållet var första spelningen på sommarhemmet Holmen i Gislaved där vi en söndagseftermiddag genomförde en liten friluftskonsert för en ganska ringa skara.

Första helgen i september var det församlingshelg i Arild och musikkåren medverkade både på lördagen och söndagen. På lördagskvällen hade vi dessutom hand om programmet som var upplagt som en TV-kväll med många olika program-

punkter där musikkårens alla medlemmar var mer eller mindre inblandade. Ur innehållet denna kväll kunde vi njuta av Sievert Öholms intressanta magasin Svar direkt, allsång på Skansen med Bosse Larsson och Hanekören, jaktprogrammet, "grabbarna från byn" med mera, med mera.

Helgen därpå var det meningen att kommunens fyra musikkörer skulle stråla samman i en jättemanifestation på friskvårdsdagen vid Töllstorpshallen. Den stora manifestationen uteblev och resultatet blev att Gnosjö och Åsenhöga samt några från Hillerstorps filadelfia rev av ett halvtirmesprogram. Lite dåligt av Törestorparna att backa ur i sista stund.

Den var meningen att vi skulle spela på förmiddagsgudstjänst den 11 okt. men efter kyrkoherdeparet Erikssons tragiska bortgång inställdes gudstjänsten och vi gick alla till Sv. kyrkan på minnesgudstjänst. Vi saknar Ruben och Kerstin som alltid var mycket positiva till musikkårens framträdanden i kyrkan.

Den 15 november var vi emellertid åter i kyrkan och spelade på en U-lands-gudstjänst.

I slutet av november var det dags för årets resa. På fredagsmorgonen den 20:e bar det av de drygt 50 milen mot Hedesunda strax söder om Gävle.

Vi anlände vid femtiden till Hedesunda prästgård där Maj Kristoffersson tog emot med mat och logi. Efter en musikgudstjänst i Hedesunda kyrka tillbringade vi kvällen i prästgården och bjöds på pizza och stämningen var på topp. På lördagsmorgonen fortsatte färden mot Uppsala och som första anhalt stannade vi vid sporthallen Fyrishov där vi genomförde årets svettigaste spelning vi bassängkanten i denna fantastiska badanläggning. Efter några timmars bad m.m. inkvarterade vi oss på Flottsund för att fram på kvällen samlas i Uppsala Misionsskyrka för en kvällskonsert. Den 750 medlemmar stora församlingen lyste med sin frånvaro, men de som orkat gå dit fick höra Åsenhöga musikkår genomföra sin bästa spelning någonsin vill jag påstå. Efteråt bjöds vi på fika och de som stannade kvar på SMU-samlingen blev som barn på nytt. Leka lekar!!! tänkte jag. -Vi åker hem istället, tänkte jag sen. Som tur var gjorde vi inte det utan släppte loss och hade riktigt roligt i flera timmar. Vi spelade i söndagens gudstjänst samt under kyrkkaffet innan det var tid att bege sig hemåt igen. Allt flöt perfekt så länge Magnus Welanders var med, men så fort han steg av i Jönköping började problemen. I den branta Åsenbacken lade plötsligt bussen av och där satt vi med dieselpstopp. Först tänkte vi springa och hämta Magnus men när vi började tänka klart igen insåg vi att det kanske inte skulle hjälpa. Matti blev lätt irriterad och ropade på andrepiloten Sture Nordén. Nu är goda råd dyra. Jag vågar sjua att Sture med sitt övernaturliga tekniska kunnande räddade oss i denna krissituation. På något oförklarligt sätt lyckades han få fram så mycket diesel att vi kunde klara oss till närmstamack och sedan fortsätta

hemfärden.

Luciafesten är en given spelning och årets sista spelning kom som extra grädde på moset. Julkonserten i Åsenhöga kyrka framfördes i år inför en absolut fullsatt kyrka och det är fantastiskt roligt att vi får fortsätta med denna tradition. Musikkåren har en stor uppgift. Vi möter många människor som inte är så vana gudstjänstbesökare och vi får tro att vi med vår musik och sång får vara till välsignelse för många även i framtiden.

Minibrass har levt en något tynande tillvaro under detta år och under hösten organiserade vi om så att Gustav, Gustav och Andreas är med på musikparens övning på halvtid samt den andra halvtiden stämövar med Ingela och Bosse.

Vi hoppas att nya ungdomar börjar spela så att vi får igång Minibrasset igen i framtiden. Glädjande är att vi under året fått en trummis. Carl-Johan Lundgren började i september slå sina första virvlar och har under hösten gjort framsteg och snart är det dags för första uppspelningen.

Tilläggas skall också att två av våra trogna medlemmar under året gått åstad och gift sej. Vi var givetvis på plats på bröllopfesten i Gislaved och firade Ingela och Lennart med dyra presenter, sång och musik. Förutsättningar finns för fler liknande arrangemang, men enligt välunderrättad källa är ännu inget bestämt.

Åsenhöga den 16 februari 1993

Olof Forsberg